

Prelato žinia (2019 m. liepos 12 d.)

Pastoracinės kelionės į JAV ir Kanadą pradžioje Prelatas primena šventųjų bendrystės teikiamą stiprybę ir kaip galime pagelbėti bei palaikyti vieni kitus, kad ir kur bebūtume.

2019-07-12

Mylimiausieji, tesaugo Jėzus mano dukteris ir sūnus!

Šiomis dienomis, kai išvykau iš Romos, ypač dėkojau Viešpačiui už šventųjų bendrystės stebuklą. Su

tikėjimo teikiamu tikrumu žinome, kad mūsų artumas vieni kitiems yra glaudesnis negu tas, kurį teiktų vien tik išorinis buvimas šalia.

Kai atvykstu į kurią nors vietą, atrodo, lyg su ten sutiktaisiais visada būtume buvę drauge. Tas pats nutinka iškeliaujant – atsisveikinimai tiesiog sudaro progą kitu būdu palydėti vieni kitus. Visada esame namie ir visada galime vykdyti Dievo Darbą bei tarnauti Bažnyčiai, kad ir kur bebūtume.

Taip pat ir sudėtingomis akimirkomis semiamės stiprybės iš šios tikrovės, kuri mus glaudžiai susieja ir kuri kyla iš mūsų asmeninio santykio su Jėzumi Kristumi.

Prisimenu šv. Chosemarijos parašytus žodžius Hondūro pasiuntinybėje, kai jis praktiškai neturėjo galimybės judėti: „Visada esu už šimto mylių nuo vietos, kurioje esu fiziškai“ (1937 m.

balandžio 30 d.). Jis galėjo taip sakyti, nes žinojo, jog yra susivienijęs su tais, kurių nebuvo šalia.

Žinau, kad galiu tikėtis Jūsų maldos ir džiaugsmo pagalbos per šią kelionę į Jungtines Amerikos Valstijas ir Kanadą. Taip pat ir aš Jus visus lydžiu – mes kasdien susitinkame per šv. Mišias.

Su visa meile jus laimina

Jūsų tėvas

Niujorkas, 2019 m. liepos 12 d.

.....